

પ્રભાવકચરિત્ર મુજબ આચાર્યશ્રી માનતુંગસૂરિને કાશીનરેશ શ્રી હર્ષદેવના સમકાલીન માનવામાં આવ્યા છે. હર્ષનો રાજ્યાભિષેક ઈ. સ. ૬૦૮ જણાવવામાં આવે છે. તેથી આચાર્ય માનતુંગસૂરિનો સમય વીરનિર્વાણની ખારમી (વિક્રમની સાતમી) શતાબ્દી હોવાનો સંભવ છે.

સુપ્રસિદ્ધ ચૂર્ણિ સાહિત્યકાર અને પ્રખર વિદ્વાન આચાર્ય શ્રી જિનદાસગણિ મહત્તર

શ્રી જૈન શ્વેતાંબર પરંપરામાં આગમ વ્યાખ્યાકાર શ્રી જિનદાસગણિ મહત્તરનું સ્થાન વિશિષ્ટ છે. સમસ્ત જૈનસંઘમાં તેમની પ્રસિદ્ધિ ચૂર્ણિસાહિત્યકાર રૂપે છે. શ્રી જિનદાસગણિના ગુરુનું નામ ગોપાલગણિ મહત્તર હતું. ગોપાલગણિ મહત્તર વાણિજ્યકુલ, કોટિકગણ અને વજ્ર-શાખાના વિદ્વાન હતા. સ્વ-પર સમયના જ્ઞાતા હતા. શ્રી જિનદાસગણિ મહત્તરના વિદ્યાગુરુ પ્રધુમ્ન ક્ષમાશ્રમણ હતા. તેમને ગણિપદ પોતાના ગુરુ દ્વારા મળ્યું હતું અને મહત્તરપદ જનતા દ્વારા મળ્યું હતું.

ચૂર્ણિસાહિત્ય પ્રમાણે શ્રી જિનદાસગણિ મહત્તરના પિતાનું નામ નાગ અને માતાનું નામ ગોપા અનુમાનવામાં આવે છે. તેઓ સાત ભાઈ હતા. દેહડ, સીહ, થોર એ ત્રણ ભાઈ તેમનાથી મોટા હતા અને દેહલ, હુણ અને તિલ્લજગ એ ત્રણ તેમનાથી નાના હતા. નંદી-ચૂર્ણિના અંતમાં શ્રી જિનદાસગણિ મહત્તરે પોતાના નામનો પરિચય આપ્યો છે. ઉત્તરાધ્યયન-ચૂર્ણિમાં પોતાના ગુરુનું નામ, કુળ તથા ગણ અને શાખાનો ઉલ્લેખ કર્યો છે. નિશીથચૂર્ણિના પ્રારંભમાં વિદ્યાગુરુ તરીકે પ્રધુમ્ન ક્ષમાશ્રમણનો ઉલ્લેખ કર્યો છે. નિશીથચૂર્ણિના અંતમાં શ્રી જિનદાસ મહત્તરે રહસ્યમય શૈલીમાં પોતાના નામનો પરિચય આપ્યો છે, જે આ પ્રમાણે છે:

તિ ચડપણ અદ્દમવગ્ગે તિ તિગ અક્કરા વ તેસિ ।

પદમતતિણ્હી તિદુસરજુણ્હી ગામં કયં જસસ ॥

અક્ષર આદિ સ્વરપ્રધાન વર્ણમાળાનો એક વર્ગ માનવાથી અ વર્ગથી જ વર્ગ સુધી આઠ વર્ગ બને છે. આ ક્રમથી ત્રીજા ચ વર્ગનો ત્રીજો અક્ષર જ, ચોથા ટ વર્ગનો પાંચમો અક્ષર ણ, પાંચમા ત વર્ગનો ત્રીજો અક્ષર દ, આઠમા વર્ગનો ત્રીજો અક્ષર સ તથા પ્રથમ અ વર્ગની ત્રીજી માત્રા ઇ, બીજી માત્રા આ અને જ ને દ સાથે જોડવાથી જે નામ બને છે તે નામને ધારણ કરનાર વ્યક્તિએ આ ચૂર્ણિનું નિર્માણ કર્યું છે. આ નામ જિનદાસ બને છે. પોતાના નામના પરિચય માટે આવા પ્રકારની શૈલી સાહિત્યક્ષેત્રમાં બહુ અદ્ય જોવા મળે છે.

(સાહિત્યક્ષેત્રમાં શ્રી જિનદાસગણિ મહત્તરની પ્રસિદ્ધિ ચૂર્ણિકાર રૂપે છે. વ્યાખ્યા-સાહિત્યમાં ચૂર્ણિસાહિત્ય અત્યંત સમૃદ્ધ છે. ચૂર્ણિઓ ગદ્યમય હોય છે. તેની ભાષા સંસ્કૃત-મિશ્રિત પ્રાકૃત હોય છે. ભાષ્ય અને નિર્ચુકિત કરતાં ચૂર્ણિસાહિત્ય વધારે વિસ્તૃત છે. ગદ્યરૂપે

હોવાથી નિર્બાધપણે ભાવ વ્યક્ત થઈ શકે છે. આગમગ્રંથો પર વિશાળ પ્રમાણમાં ચૂર્ણિસાહિત્ય રચાયું છે. વર્તમાનમાં આગમસાહિત્ય પર જે ચૂર્ણિઓ મળે છે તેનાં નામ આ પ્રમાણે છે : ૧. નન્દી, ૨. અનુયોગદ્વાર, ૩. આવશ્યક, ૪. દશવૈકલિક, ૫. ઉત્તરાધ્યયન, ૬. આચારંગ, ૭. સૂત્રકૃતાંગ, ૮. નિશીથ, ૯. વ્યવહાર, ૧૦. દશાશ્રુતસ્કંધ, ૧૧. લગવતી, ૧૨. જીવજીવાભિગમ, ૧૩. પ્રજાપનાસૂત્ર-શરીરપદ, ૧૪. જંબૂદ્વીપપ્રસૂતિ, ૧૫. કલ્પ, ૧૬. કલ્પવિશેષ, ૧૭. પંચકલ્પ, ૧૮. જીવકલ્પ, ૧૯. ઓઘનિયુક્તિ, ૨૦. કર્મપ્રકૃતિ, ૨૧. શતક, ૨૨. અર્ધશતક, ૨૩. સપ્તતિકા વગેરે. ↑

આમાંની પ્રથમ આઠ ચૂર્ણિઓ જિનદાસગણિ મહત્તરની બતાવવામાં આવે છે. અગસ્ત્ય-ઋષિની એક બીજી દશવૈકલિક ચૂર્ણિ મળે છે. અગસ્ત્યઋષિ વિક્રમની ત્રીજી શતાબ્દીમાં થયા છે. આથી આ ચૂર્ણિની રચના વલ્લીવાચના પહેલાં થયેલ છે.

શ્રી જિનદાસગણિરચિત ચૂર્ણિઓ—નંદીચૂર્ણિ : આ ચૂર્ણિની રચના મૂળ સૂત્રો પર થઈ છે. ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ આ ચૂર્ણિ મહત્વપૂર્ણ છે. આ ચૂર્ણિમાં માથુરી આગમવાચનાનો ઇતિહાસ છે. ચૂર્ણિની શરૂઆતમાં આપેલ લગવાન મહાવીરસ્વામીના ઉત્તરવર્તી આચાર્યોની નામસૂચિ જૈનશાસનનો કમળદ્વ ઇતિહાસ જાણવામાં અત્યંત ઉપયોગી સામગ્રી પૂરી પાડે છે. આ નંદીચૂર્ણિ વિ. સં. ૭૩૩માં રચાઈ છે. અનુયોગદ્વાર ચૂર્ણિ : આ ચૂર્ણિની રચના પણ મૂળ સૂત્રોને આધારે થઈ છે. આમાં આરામ, ઉદ્યાન, શિખિકા વગેરે શબ્દોની વ્યાખ્યા છે. સાત સ્વર અને નવ પ્રકારના રસોનું વર્ણન પણ આમાં છે. જૈનશાસ્ત્રમાન્ય આત્માંશુલ, ઉત્સેધાંશુલ, પ્રમાણાંશુલ આદિ સમજવા માટે આ ગ્રંથવિશેષ ઉપયોગી છે. આવશ્યકચૂર્ણિ : આ ચૂર્ણિની રચનામાં નિયુક્તિની ગાથાઓનું અનુસરણ છે. ભાષ્યની ગાથા અને સંસ્કૃત શ્લોકોનો પણ ઉપયોગ કર્યો છે. કથાસામગ્રીની દૃષ્ટિથી આ અધિક સમૃદ્ધ છે. શ્રી ઋષભદેવ પ્રભુનું સંપૂર્ણ જીવનવૃત્તાંત, લગવાનની વિહારચર્યા, વજ્રસ્વામી, આર્યરક્ષિત, વજ્રસેનસૂરિ આદિ પ્રભાવક આચાર્યોના વિવિધ પ્રસંગ, ચેટક અને કોણિકેનો મહાસંગ્રામ સાત નિહવોનો પ્રામાણિક ઇતિહાસ આ ચૂર્ણિમાં મળે છે. દશવૈકલિકચૂર્ણિ : આ ચૂર્ણિમાં મુખ્યત્વે નિયુક્તિના પદોનું અનુસરણ છે. ધર્મદ્રુમ આદિ પદોની વ્યાખ્યા નિશ્ચય પદ્ધતિને આધારે કરી છે. આચાર્ય શચ્ચંભવસૂરિનું જીવનવૃત્તાંત આમાં મળે છે. મુનિચર્યા સંગ્રામી વિવિધ વિષયોનું વિવેચન આમાં છે. ચૂર્ણિની કથાઓ વિશેષ પ્રભાવક છે. અને જોણિપાહુક ગ્રંથનો ઉલ્લેખ ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ મહત્વ ધરાવે છે. ઉત્તરાધ્યયન ચૂર્ણિ : આ ચૂર્ણિની રચના નિયુક્તિના પદોને આધારે કરી છે. આ ચૂર્ણિમાં અનેક શબ્દોની નવીન ઉત્પત્તિ પ્રાકૃત ભાષામાં મળે છે. કથાનકો હૃદયસ્પર્શી છે. ચૂર્ણિના અંતમાં ચૂર્ણિકરે વાણિજ્યકુલીન કોટિકગણીય વજ્રશાખી ગોપાલગણિ મહત્તરનો ગુરુ રૂપે ઉલ્લેખ કર્યો છે. આચારંગ ચૂર્ણિ : આ ચૂર્ણિની રચના આચારંગ નિયુક્તિના પદોને આધારે કરી છે. ચૂર્ણિ પ્રાકૃત ગદ્યાત્મક હોવા છતાં સ્થાને સ્થાને સંસ્કૃતના મહત્વપૂર્ણ શ્લોકો ઉદ્ધૃત કરવામાં આવ્યા છે. દરેક શબ્દની વ્યાખ્યામાં ચૂર્ણિની વિશિષ્ટ શૈલી છે. નાગાર્જુનીય આગમવાચનાના પાઠ્યેદોની પણ સપ્રમાણ

વ્યાખ્યા આપી છે. જેથી વાચકને પ્રાચીન ભારતીય સંસ્કૃતિ તેમ જ ગુદા ગુદા દેશોની પરંપરાનું જ્ઞાન થાય છે. આ ચૂર્ણિમાં ગોદલદેશના રીતરિવાજોનું વર્ણન છે. સૂત્રકૃતાંગલચૂર્ણિ : આચારાંગચૂર્ણિની જેમ આ ચૂર્ણિ પણ ભારતીય સંસ્કૃતિ વિશે જ્ઞાન આપવામાં મહત્વપૂર્ણ છે. આ ચૂર્ણિમાં ગોદલદેશ, તામ્રલિપિ આદિ દેશોનું વર્ણન, ત્યાંની પરંપરા, રીતરિવાજ, માનવ-સંબંધો આદિની ચર્ચા છે. તીર્થસિદ્ધ આદિ વિવિધ વિષયો તેમ જ વૈનયિકવાદ, નાસ્તિકમત, સાંખ્યમત, ઈશ્વરકર્તૃત્વ, નિયતિવાદ આદિ દાર્શનિક વિષયોની પણ આમાં ચર્ચા છે. નિશીથચૂર્ણિ : આ ચૂર્ણિ આચાર્ય જિનદાસ મહત્તરની પ્રૌઢ રચના છે. આ ચૂર્ણિની રચના મૂળસૂત્ર, નિયુક્તિ અને ભાષ્યની ગાથાઓને આધારે છે. નમસ્કારના પ્રસંગે અરિહંત, સિદ્ધ અને સાધુ પછી અર્થદાતાના રૂપમાં ચૂર્ણિકાર પ્રદુમ્ન ક્ષમાશ્રમણને વિશેષ પ્રણામ કરેલ છે. આ ગ્રંથના ૨૦ ઉદ્દેશક છે. પ્રસંગે અનેક અન્ય વિષયો પણ ચર્ચા છે. જૈન શ્રમણ-આચાર સાથે સંબંધિત વિધિ-નિષેધોની વિસ્તારથી ચર્ચા અને ઉત્સર્ગમાર્ગ અને અપવાદ-માર્ગની પૂરી સૂચના આ કૃતિમાં મળે છે. ૐ

આચાર્ય હરિભદ્રસૂરિએ શ્રી જિનદાસગણિની ચૂર્ણિઓના આધારે આવશ્યકનિયુક્તિ-ટીકા, નંદીસૂત્ર-ટીકા વગેરે રચ્યાં છે. વળી, પોતે ‘મહાનિશીથસૂત્ર’નો આદર્શ તૈયાર કર્યો તે આચાર્ય જિનદાસગણિને વંચાવ્યો હતો. ‘તીર્થકલ્પ’માં એક એવો ઉદ્દેશ્ય છે કે, શ્રી જિનદાસગણિ મહત્તરે મથુરામાં તપસાધનાપૂર્વક ‘મહાનિશીથસૂત્ર’નો જીર્ણોદ્ધાર કર્યો હતો.

નંદીચૂર્ણિ મુગ્ધ શ્રી જિનદાસ મહત્તરનો સત્તાસમય વિક્રમની આઠમી શતાબ્દી છે.



સત્યના ઉપાસક, નિષ્પક્ષ આલોચક, પરમતસહિષ્ણુ, વેદાદિ ચૌદ વિદ્યાના ખારગામી, શિષ્યસમ્પદાનો વિરહ ત્યાગી સાહિત્યસર્જન દ્વારા જ્ઞાનસમ્પદાને પ્રાપ્ત કરનારા તથા આગમો પછી રચાયેલ સાહિત્યમાં સંખ્યા, ગુણવત્તા અને શૈલીમાં સર્વોપરી અને શિરમોર

યાકીની મહત્તરાસૂત્ર આચાર્ય હરિભદ્રસૂરિજી મહારાજ

જૈન શ્રમણ પરંપરામાં શ્રી હરિભદ્ર નામે ઘણા આચાર્ય થયા છે. આ હરિભદ્રસૂરિ મહાપ્રભાવક અને મહાન ગ્રંથકાર છે અને ‘યાકીનીમહત્તરાસૂત્ર’ નામે પણ પ્રસિદ્ધ છે. તેમનો સંસ્કૃત અને પ્રાકૃત ગ્રંથરાશિ વિપુલ છે. તેમની પ્રકાંડ વિદ્યતા, પ્રખર તર્કવાદિતા, અપૂર્વ જ્ઞાનપ્રતિભા, સમભાવી અને નિષ્પક્ષ આલોચના તેમ જ ભાષાપ્રભુતા ભારતીય સાહિત્યના ઇતિહાસમાં સુવર્ણાક્ષરે આલેખાયા છે. તેઓ નિષ્પક્ષ અને પરમતસહિષ્ણુ વિદ્વાન હતા. તેમણે પ્રતિપક્ષ માટે મહર્ષિ, મહાસુનિ જેવા સન્માનસૂચક શબ્દોનો અનેક પ્રસંગે પ્રયોગ કર્યો છે. નીચેના એક શ્લોકથી તેની અંખી થશે.